

§. 32. Исѹсъ казва дѣто оусквернаватъ челоуѣка лѹкавы тѣ мысли и лѹкавы тѣ работы.

А отъ тамъ минѹ Исѹсъ на Генисаремскѹ тѹ земльѹ, и отъ вредѹ минахѹ са при него народы тѣ и донссахѹ волни тѣ за да похватѹтъ поне крылцето на дреха та мѣ. И колкома са оудостѹихѹ и похвалихѹ исѹбри, ѹ са. Тога додохѹ при Исѹса и Иерѹсалимски тѣ Книжници и Фарисей и навадихѹ нѣкои си отъ нѣговы тѣ оученицы като престѹпници на приданѣа та на старый Завѣтъ: а Исѹсъ похѹди тѹхъ самы тѣ навѣтници като престѹпници и рече имъ: Кы лицемѣри, престѹпва те по главни тѣ заповѣды на закона, а за лицемѣриѣ пазите челоуѣчески тѣ приданѣа та. А на народа рече: челоуѣкане оусквернаватъ тѣл, които вхождатъ въ него, но оныа, които исхождатъ изъ него. А на оученицы тѣ си особно истлѹкѹва, какъ отъ челоуѣка дѣто исхождатъ сѹ лѹкавы тѣ мысли и лѹкавы тѣ работы. —

§. 33. Исѹсъ съ чѹдотворенѣа та си накарва народа да славослови Бога.

Отъ тамъ отиде Исѹсъ на Турски тѣ и на Сѣднски тѣ страны, дѣто исѹбри една Хананейскѹ всеновитѹ момѹ, зацо то майка ѹ повѣрва вседѹшевно на Исѹсо. Отъ тамъ пакъ преминѹ Исѹсъ и отиде около Галилейско то море и при пентаполѣ исѹбри единъ глѹхъ и немъ челоуѣкъ: После възлѣзи на гора тѹ и тамъ сѹздрави колкото хрѹми, слѣпи, глѹхи вѣсни и дрѹги болни, и зато народы тѣ славихѹ Бога Израилева. И зацо то народы тѣ столахѹ тамъ три дни безъ хлѣва бѣхѹ гладни, зато Исѹсъ пакъ гы насыти чѹдесно, които вѣхѹ четры тысяци мѹжи, ачѹ са насытихѹ само съ седамъ хлѣбѹе и малко рывѹ; и подеръ насыщанѣе то имъ събрахѹ и напланихѹ седамъ кошници съ останали тѣ комата. Отъ тамъ пакъ вѣзи Исѹсъ въ единъ коравль и минѹ въ Магдалѣиски